

- 8) obecność przy rozprawach sądowych razem z udzieleniem orzeczenia za każde zaczęte pół godz. zł. 2
- Przerwę trwającą mniej niż godzinę, jeżeli nastąpi w ciągu rozprawy, lub pomiędzy dwiema rozprawami, odbywającymi się tego samego dnia, wlicza się w czas obecności;
- 9) orzeczenie wydane na podstawie przejrzenia akt zł. 3—10
- 10) badanie gołem okiem narzędzi, leków, trucizn, plam i t. p., o ile musi się ono odbywać oddzielnie od badań wymienionych w punktach poprzednich, wraz z orzeczeniem zł. 3
- 11) specjalne naukowe badanie wraz z orzeczeniem (oprócz zwrotu za zużyte odczynniki)
- a) plam: mikroskopowe, chemiczne, względnie widmowe, oraz biochemiczne zł. 10—15
- b) krwi na obecność tlenu węgla zł. 5
- c) potraw, leków, trucizn, wymiocin, kału, włosów, cząstek ciała—mikroskopowe zł. 10—15
- d) bakterji z założeniem hodowli i doświadczeniem na zwierzętach zł. 15—30
- e) szczegółowe kliniczne badanie mocz. zł. 4
- f) badanie promieniami „Röntgena” zł. 10—20
- 12) stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, gdy czynność bez winy lekarza nie została wykonana, za każde zaczęte pół godziny zł. 1

§ 9. Jeżeli okaże się nieodzowna potrzeba przybrania przy czynności sądowo-lekarskiej pomocy felczera, sanitariuszów i t. p., należy przyznać osobie przybranej do pomocy odszkodowanie za oderwanie się od zajęć w wysokości 1—5 zł.; niezależnie od tego rzeczono osoby otrzymują zwrot wyłożonych kosztów przyjazdu, tudzież kosztów powrotu i pobytu w siedzibie Sądu, jeżeli zostały wezwane z miejscowości, odległej ponad 15 kilometrów od miejsca posiedzenia sądu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności zaś rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego, o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim z dnia 29 kwietnia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 32 poz. 262) i z dn. 30 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 267) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 14 kwietnia 1923 r. w przedmiocie należytości znawców-lekarzy w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 42 poz. 290).

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*
 Minister Skarbu: *W. Grabski*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

502.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych
 z dnia 4 czerwca 1924 r.
o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych „Postanowienia taryfowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136 poz. 1134) wprowadza się zmiany następujące:

P. 90 otrzymuje brzmienie następujące:

„90. Przewoźne za próżne wagony prywatnych właścicieli, oznaczone znakiem [P], oblicza się przy przesyłkach zwyczajnych w wysokości 3 groszy od wagonu i kilometra. Przy przewozach w komunikacji przez obszar niemieckiego Śląska Górnego przewoźne to nie może być mniejsze, niż 300 groszy od wagonu. Za przewóz próżnych wagonów prywatnych właścicieli, oznaczonych znakiem (W) i zaliczonych do taboru jednej z kolei polskich, opłaty się nie pobiera”.

§ 2. W części V Taryfy „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 18 poz. 184) skreśla się „Postanowienia ogólne” tak do taryf wyjątkowych wewnętrznych, jak i do taryf wyjątkowych wywozowych, przywozowych i tranzytowych.

Wprowadza się nową taryfę wyjątkową:

„TARYFA WYJĄTKOWA XXIII.

Na tranzytowy przewóz **zwierząt domowych żywych** (z gr. 22).

1. **Obszar ważności.** Od stacji Zembale do granicy Państwa pod Zebrzydowicami.
2. **Opłaty.** Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według taryf normalnych ze zniżką 20%.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*
 Minister Skarbu: *W. Grabski*
 Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

503.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych
 z dnia 7 czerwca 1924 r.

w przedmiocie zmiany postanowień o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską a Węgrami przez Czechosłowację.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa

wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalenia taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 179) wprowadza się następujące zmiany:

Rozdział B. „Wagony prywatnych właścicieli” zastępuje się brzmieniem następującem:

B. Wagony prywatnych właścicieli.

1) Wagony prywatnych właścicieli są to wagony, przydzielone do taboru pewnej kolei i stanowiące własność firm prywatnych albo przez te firmy odnajęte do wyłącznego użytku na czas dłuższy od osoby trzeciej lub od kolei, mianowicie:

- a) wagony-kotły (cysterny, wagony-rezerwoary, wagony z trwale umocowanymi beczkami, zbiornikami, kadziami lub innymi naczyniami i wagony-tanki);
- b) inne wagony specjalnie urządzone do przewozu ściśle określonych towarów.

O przydzieleniu takich wagonów decyduje ten Zarząd kolejowy, do którego taboru wagon ma być włączony.

Do wagonów prywatnych nie wolno właścicielowi ładować innych towarów, jak te, do których przewozu są przeznaczone.

2) Próżne wagony prywatnych właścicieli mają być nadawane do przewozu za międzynarodowymi listami przewozowymi.

3) Prawo rozporządzenia wagonem prywatnym służy wyłącznie właścicielowi, z wyjątkami wymienionymi w punktach 4 i 5.

Wagonem próżnym rozporządza właściciel wagonu za pomocą listu przewozowego, który ma jako nadawca podpisać i przesłać na stację nadania wagonu próżnego.

4) Osoba trzecia, pragnąca nadać do przewozu wagon prywatny w stanie ładownym lub próżnym, obowiązana jest złożyć stacji nadania równocześnie z listem przewozowym pisemne zaświadczenie właściciela o zgodzie jego co do danego przewozu.

Zaświadczenie właściciela nie jest wymagane w tych wypadkach, kiedy odbiorca wagonu, wysłanego przez właściciela w stanie próżnym, nadaje go w stanie załadowanym na tej samej stacji, na którą przybył wagon próżny.

Przez czas trwania takiego przewozu zawiesza się prawo właściciela zarządzania wagonem. Nadawca jest uprawniony do dawania wszelkich dodatkowych zleceń, przewidzianych w artykule 15 K. M. o ile są one w granicach wyżej wymienionego rozporządzenia dopuszczalne.

5) Odbiorca przesyłki, która przybyła w wagonie prywatnego właściciela, może rozporządzać wagonem tylko pod warunkiem okazania zaświadczenia, wymienionego w p. 4, ust. 1.

6) Za szkodę, powstałą wskutek przekroczenia terminu dostawy wagonu próżnego kolej odpowiada jedynie w granicach, przewidzianych w art. 40 (1), (2) i 41 K. M.

W razie przekroczenia terminu dostawy przesyłek, przewożonych w wagonach prywatnych, odpowiedzialność kolei nie zwiększa się z tytułu opóźnionego zwrotu wagonu.

7) Za zaginięcie lub uszkodzenie wagonu prywatnego albo za zaginięcie części składowych wagonu, kolej odpowiada wyłącznie na podstawie warunków umowy o zaliczeniu wagonu do taboru danej kolei.

Terminy, przewidziane w art. 33 i 36 K. M. nie mają zastosowania do wagonów prywatnych.

Roszczenie o odszkodowanie wolno zgłaszać tylko właścicielowi wagonu i to tylko do zarządu kolei macierzystej.

8) Ubezpieczenie dostawy próżnych wagonów prywatnych jest niedopuszczalne.

9) Przewóz próżnych wagonów prywatnych dokonywa się na podstawie taryf kolei uczestniczących w przewozie bezpłatnie albo według taryfy ulgowej, o ile na liście przewozowym poza wskazaniem odnośnych taryf zamieszczone są przez nadawcę dane następujące:

- a) w rubryce „Nazwa towaru” — oznaczenie „wagon próżny” wraz z wyjaśnieniem przyczyny przewozu w stanie próżnym,
- b) w rubryce „wagony” — cecha przynależności, numer wagonu i nazwa stacji macierzystej,
- c) żądanie przewozu bezpłatnego albo zastosowanie taryfy ulgowej przez użycie słów „przewieźć bezpłatnie albo według taryfy ulgowej (zu befördern frachtfrei oder gegen ermässigte Fracht)”.

Do próżnych wagonów prywatnych, nadanych jako przesyłki pośpieszne, stosuje się postanowienia i taryfy kolei uczestniczących w przewozie.

10) Wyznaczenie dozorczy do obsługi specjalnych urządzeń wagonów prywatnych (aparatów chłodniczych, zbiorników na wodę, urządzeń maszynowych i t. p.) jest obowiązkiem nadawcy albo odbiorcy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszk*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*